

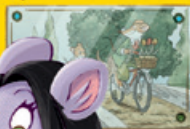
**ДРАГИ МИШИЋИ,
ДОБРО ДОШЛИ У СВЕТ**

Џеронима Стилтона

**МИШЈЕ НОВОСТИ
РЕДАКЦИЈА**

Церонимо Стилтон

ОДМОР ИЗ СНОВА У МИШОСАХАРИ

Назив оригинала: *Vacanze da sogno all'oasi sputacchiosa*
Текст: Џеронимо Стилтон / *Geronimo Stilton*
Сарадници на тексту: Паоло Валентино / *Paolo Valentino* и Маргерита Банал / *Margherita Banal* / *Atlantysca S. r. l.*
Приредила: Патриција Пуричели / *Patrizia Puricelli*
Уредник оригиналног издања: Алесандра Роси / *Alessandra Rossi*

Арт-директор: Јакопо Бруно / *Iacopo Bruno*
Насловна страна: Роберто Ронки / *Roberto Ronchi* (цртеж)
и Алесандро Мушило / *Alessandro Muscillo* (боја)
Графичка опрема: Лаура дал Мазо / *Laura Dal Maso* / *theWorldofDOT*

Илустрација почетних и завршних страна: Роберто Ронки / *Roberto Ronchi* (цртеж)
и Енио Буфи MAD5 / *Ennio Bufi MAD5* (цртеж на страни 124),
Студио Парлаја / *Studio Parlapà* и Андреа Кавалини / *Andrea Cavallini* (боја)
Мапе: Андреа да Ролд / *Andrea da Rold* (цртеж)
и Андреа Кавалини / *Andrea Cavallini* (боја)

Илустрације: Данило Лоцеда / *DaniLo Loizedda* (цртеж),
Каролина Ливио / *Carolina Livio* (боја),
Дарија Черки / *Daria Cerchie*, Валерија Каироли / *Valeria Cairoli* (боја)
Уметничка координација: Роберта Бјанки / *Roberta Bianchi*
Фотографија: Марта Лорини / *Marta Lorini*

Према оригиналној идеји Елизабете Дами (*Elisabetta Dami*)
www.geronimostilton.com

Copyright © 2018 Mondadori Libri S.p.A. for PIEMME, Italia
Права за српско издање © 2023 Вулкан издаваштво
International rights © *Atlantysca S.r.l.*
Corso Magenta 60/62 - 20123 Milan - Italy
www.atlantysca.com - contact: foreignrights@atlantysca.it

Имена, ликови и места из серијала *Џеронимо Стилтон* су регистровани заштитни знак у власништву фирме *Atlantysca S.p.A.* Сва права задржана. Морална права власника су утврђена.

Стилтон је име чувеног сира који се од краја XVII века производи у Енглеској.
Назив сира је регистровани заштитни знак. Сир стилтон је омиљени сир Џеронима Стилтона.
Више информација о стилтон сиру потражите на сајту
<http://www.stiltoncheese.com> и *Cheesemakers' Association*.

Сва права задржана. Ниједан део ове књиге не сме се чувати, умножавати или на било који начин дистрибуирати, било у електронском или механичком облику, укључујући и фотокопирање, снимање и све остале системе чувања и размене података, без претходног писаног допуштења од стране власника права.

ISBN 978-86-10-04966-4

БАДЊЕ ВЕЧЕ

Било је Бадње вече у Мишограду, а ја сам још увек био на послу. Са прозора сам

посматрао како се СНЕЖНЕ

ПАХУЉЕ спуштају

на град, који је
полако почињао
да изгледа као
да је премазан

ШЛАГОМ... Какав
МИШОТАСТИЧАН

призор! Ох, баш сам
непристојан! Нисам
се ни представио...

ЈасамСтилтон, **ЦеронимоСтилтон**,
уредник *Мишјих новосћи*, најпознатијих
новина на Острву мишева.

Као што рекох, било је **Бадње вече**,
а ја сам привео крају изузетно испуњен
радни дан. Током њега сам, овим
редоследом:

написао **10** чланака;

исправио **20** текстова;

упутио **30** телефонских позива;

примио **40** телефонских позива!

Сјо му моцарела, није нимало лако
водити **НОВИНЕ**...

Био сам уморан, готов, смрвљен!

Али ускоро ће напокон почети одмор! Баш
сам облачио ветровку пре него што ћу
изаћи, кад...

КУЦ- КУЦ!

Миша му, ко би то могао бити?!

Врата су се отворила, те у моју канцеларију
уђе новинарка **Беба Бомбона**, па
рече: – Хм, господине Стилтоне, ја идем...

Ево Вам да прегледате мој последњи
чланак. Мора одмах у штампу, **БАШ,**
БАШ ОДМАХ, ОДМАХ, за специјални
божићни број... Хвала и срећни празници!
Замуцао сам: – А-али... ја сам заправо... овај...

Нисам стигао ни да довршим мисао, кад се иза Бебе Бомбоне појавише и други **сарадници**: Дриблинг Збрз, Стила Финић, Идеја ван Колорен.

- Ево и мог чланка о **вежбама** за одржавање форме за време празника!
- Ево мог специјала о божићној **моди**!
- И пробна насловна страна!

Сшo му моцарела, скроз сам
заборавио да треба да прегледам цео
специјални божићни број!
Кад су моји сарадници отишли, поново
сам седео за **РАДНИМ СТОЛОМ**
затрпаним папирима... а ја мислио
да је **ОДМОР** већ почео!
Зашшo, зашшo, зашшo баш све мора
мене да снађе?!

шш... шш... шшшш...

МИШОГРАД ПОД СНЕГОМ

Скинуо сам ветровку и поново се бацио на посао. Завршио сам чланак са 10 савета о прављењу савршеног **Снешка Белића**.

Уздахнуо сам: – Ох, како бих волео да сам код куће!

У том тренутку тишину у редакцији нарушило је једно:

ЗВРРРРРРРРРРР!!!

Поскочио сам у столицу и одмах се јавио.

Од добро познатог гласа поново

ПОСКОЧИХ: – Унучеее, шта ћеш још ту?!

Зар не видиш колико је сати?

Био је то мој деда **Твртко Топузовић**
звани Панцер.

Заустио сам да кажем: – Хм...

овај... ја сам... управо
завршио са послом...

– Немој ти ту мени
трте-врте, унуче!

Хоћеш ли да пропустиш
породичну вечеру?!

ПАЉБА,
ПАЉБА,
ПАЉБАААА!

Бацио сам поглед на сат.

С^ио му моцарела, већ је било пола осам, а
вечера код тетке Липе је заказана за осам!

Цију! Имао сам само пола сата, а још сам
морао да купим и **ПОКЛОНЕ** за
нећаке Бенџамина и Трапи.

Послао сам чланке у штампу и повикао:
– **СТИЖЕЕЕЕЕ!**

Одјурио сам до чивилука и поново
обукао јакну, ставио вунену капу и
шал. Чим сам изашао из редакције,
приметих: – Како је хладно, да се
мачка смрзне!

Потом сам погледао око себе:
Мишоград је био прелеп!

Улице су врвеле од насмејаних глодара који су носили кесе пуне поклона, док су шарене **ЛАМПИЦЕ** бојиле снег у хиљаду боја.

Промрмљао сам себи у браду: – Ах, јесте хладно, али ми се баш **ШЕТА!**

Међутим, нисам имао времена: морао сам да журиииим!

Пошао сам према центру, а кад сам скренуо за **УГАО...**

ПЉАС!

Грудва ме је погодила право у тинтару!
Миша му, налазио сам се усред групе
мишића у игри!

Један од њих ми је рекао: – Јој! Извините,
господине, није било намерно!

У ходу сам се **окренуо** према њему и
заустио да кажем: – Нема ве...

Али нисам гледао куда идем, па сам се саплео и...

ТУП!

Треснуо сам на земљу.

Сјо му моцарела, како боли!

Као да то није било доста, проклизао сам по **ЗАЛЕЂЕНОМ** снегу...

Клизао сам се... клизао... клизао... клизао... клизао... клизао... клизао... клизао... клизао... клизао... клизао... клизао...

КЛИЗАО... КЛИЗАО... КЛИЗАО... КЛИЗАО... КЛИЗАО... КЛИЗАО... КЛИЗАО... КЛИЗАО... КЛИЗАО... КЛИЗАО... КЛИЗАО... КЛИЗАО...

И на крају... **ТРАС!**

Ударио сам у неки излог.

Зашићо, зашићо, зашићо баш све мора мене да снађе?!

Подигао сам главу и схватио да сам се зачуцао тачно у излог чувене туристичке агенције Мишићуићник. На једном плакату је писало:

Нова година у топлим крајевима!

Бацио сам поглед. Био је то оглас за путовање у Црну џунглу...

Хмм, превише је то **ОПАСНО!**

Крстарење по Мишјем океану...

Хмм, али ја имам **морску болест!**

Или путовање на Одерано острво, под сунчаним небом.

Зашто да не? Хмм, али ја не волим да **летим!**

Не, не, било је боље провести Нову годину у Мишограду!

У излогу су стајале и две **КЊИГЕ** са фотографијама са местима топлијим и хладнијим од Мишограда...

Узвикнуо сам: – Ево савршених поклона за моје **нећакe!** Успео сам!

ПОСЕБАН ПОКЛОН

Кад сам стигао код тетке Липе, био сам уморан, задихан и... **промрзао!**
Позвонио сам, те се врата за који тренутак отворише. Чим ме је угледала, тетка ме привила у загрљај који је мирисао на **лаванду**, њен омиљени мирис.
Затим ми је рекла:
– Хајде, уђи у **топло!**
Ах, како само волим ту кућу!
Колико успомена!

